

2023/2175

18.10.2023

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2023/2175 AL COMISIEI**din 7 iulie 2023**

de completare a Regulamentului (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care specifică mai detaliat cerințele de reținere a riscului aplicabile inițiatorilor, sponsorilor, creditorilor inițiali și societăților de administrare

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată, și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE și 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, în special articolul 6 alineatul (7) al treilea paragraf,

întrucât:

- (1) Pentru ca investitorii și autoritățile de supraveghere să înțeleagă modul în care o formă sintetică sau contingentă de reținere este echivalentă cu una dintre opțiunile de reținere prevăzute la articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/2402, în documentul final de ofertă, în prospect, în rezumatul tranzacției sau în prezentarea generală a principalelor caracteristici ale securitizării ar trebui să se descrie utilizarea acestor forme de reținere și detaliile aferente.
- (2) La articolul 6 alineatul (3) literele (a)-(e) din Regulamentul (UE) 2017/2402 sunt stabilite diferite modalități de îndeplinire a cerinței de reținere a riscului prevăzute la articolul 6 alineatul (1) din regulamentul menționat. Pentru a armoniza aplicarea cerinței de reținere a riscului și pentru a obține o reținere echivalentă a unui interes economic net semnificativ într-o securitizare, este necesar să se precizeze mai detaliat aceste modalități, inclusiv îndeplinirea cerinței de reținere printr-o formă sintetică sau contingentă de reținere. În cadrul unui program ABCP, o facilitate de lichiditate care acoperă 100 % din riscul de credit al fiecăreia dintre expunerile securitizate sau care constituie o poziție care suportă prima pierdere cu privire la securitizare este echivalentă cu reținerea unui interes economic net în securitizare. Prin urmare, astfel de programe ABCP ar trebui considerate conforme cu cerința de reținere a riscului în concordanță cu articolul 6 alineatul (3) literele (a) și (d) din Regulamentul (UE) 2017/2402.
- (3) Marja sintetică în exces este definită la articolul 2 punctul 29 din Regulamentul (UE) 2017/2402 ca fiind un quantum stabilit prin contract de către inițiator pentru a acoperi pierderile. În consecință, marja sintetică în exces generează o valoare a expunerii care ar trebui luată în considerare la măsurarea interesului economic net semnificativ la inițiere. Prin urmare, marja sintetică în exces ar trebui să fie recunoscută ca o posibilă formă de respectare de către inițiatorul unei securitizări sintetice a cerinței de reținere a riscului în cazul în care respectiva marjă sintetică în exces îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/2402 și în cazul în care respectiva marjă sintetică în exces face obiectul unei cerințe de capital în conformitate cu reglementarea prudențială aplicabilă.
- (4) Marjele sintetice în exces pot fi desemnate în două moduri diferite. Unul dintre acestea constă în furnizarea de îmbunătățiri ale calității creditului pentru tranșa de rang superior sau tranșa de tip mezanin. Un al doilea mod constă în furnizarea de îmbunătățiri ale calității creditului pentru toate tranșele, inclusiv tranșa care suportă prima pierdere. În cazul în care marja sintetică în exces furnizează îmbunătățiri ale calității creditului numai pentru tranșele de rang superior sau tranșele mezanin, aceasta nu poate fi tratată ca o tranșă care suportă prima pierdere. Prin urmare, reținătorul ar trebui să rețină cel puțin un quantum minim în toate tranșele pentru a se conforma articolului 6 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/2402. În cazul în care marja sintetică în exces furnizează îmbunătățiri ale calității creditului pentru toate tranșele, marja sintetică în exces ar trebui să fie echivalentă cu o tranșă care suportă prima pierdere din securitizarea sintetică și, prin urmare, să fie considerată conformă cu articolul 6 alineatul (3) litera (d) din Regulamentul (UE) 2017/2402.

⁽¹⁾ JO L 347, 28.12.2017, p. 35.

- (5) Este necesar să se precizeze interesul economic care trebuie reținut atunci când expunerile-suport ale unei securitizări includ sumele trase și neutilizate din facilitățile de credit. Deoarece riscul de credit este determinat pe baza sumelor trase, interesul economic net ar trebui să se măsoare luând în considerare numai sumele respective.
- (6) Pentru a asigura îndeplinirea continuă a cerinței de reținere în cazul în care interesul economic net este reținut de grupul consolidat, iar reținătorul care aparține grupului nu mai este inclus în sfera supravegherii pe bază consolidată, este necesar să se prevadă că una sau mai multe dintre celelalte entități incluse în sfera supravegherii pe bază consolidată ar trebui să își asume o expunere la securitizare.
- (7) Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (UE) 2017/2402 interzice vânzarea sau acoperirea interesului economic reținut, deoarece acest lucru ar elimina expunerea reținătorului la riscul de credit al pozițiilor sau expunerilor din securitizare reținute. Prin urmare, acoperirea riscurilor ar trebui să fie permisă numai în cazul în care acoperă reținătorul împotriva altor riscuri decât riscul de credit al pozițiilor sau expunerilor din securitizare reținute. Cu toate acestea, acoperirea riscurilor ar trebui să fie permisă și în cazul în care este efectuată înainte de securitizare ca element legitim și prudent al acordării de credite sau al gestionării riscurilor și nu creează o diferențiere în beneficiul reținătorului între riscul de credit al pozițiilor sau expunerilor din securitizare reținute și pozițiile sau expunerile din securitizare transferate investitorilor. În plus, în cazul securitizărilor în care reținătorul se angajează să rețină mai mult decât interesul economic net semnificativ minim de 5 %, acoperirea riscurilor nu ar trebui să fie interzisă pentru orice interes reținut care depășește procentul respectiv, cu condiția ca circumstanțele respective să fie prezentate în documentul final de ofertă, în prospect, în rezumatul tranzacției sau în prezentarea generală a principalelor caracteristici ale securitizării.
- (8) Pentru a asigura reținerea continuă a interesului economic net semnificativ, reținătorii ar trebui să se asigure că nu există niciun mecanism încorporat în structura de securitizare prin care interesul economic net semnificativ reținut, măsurat în momentul inițierii tranzacției, scade mai rapid decât interesul transferat. Din același motiv, interesul economic net semnificativ reținut nu ar trebui să fie tratat prioritar din punctul de vedere al fluxurilor de trezorerie pentru a beneficia în mod preferențial de rambursare sau amortizare într-un mod care ar reduce respectivul interes economic net semnificativ reținut sub 5 % din valoarea nominală continuă a tranșelor vândute sau transferate către investitori ori a expunerilor securitizate sau sub valoarea netă de 5 % în cazul expunerilor neperformante ale securitizărilor tradiționale de expuneri neperformante (NPE). În plus, îmbunătățirea calității creditului asigurată investitorului care își asumă expunerea la o poziție din securitizare nu ar trebui să scadă în mod disproporționat față de rata de rambursare a expunerilor-suport. Această cerință nu ar trebui să împiedice reținătorul să fie remunerat în mod prioritar pentru serviciile prestate în favoarea entității special constituite în scopul securitizării, cu condiția ca valoarea remunerației să fie stabilită în condiții de concurență deplină și ca structura unei astfel de remunerații să nu submineze cerința de reținere.
- (9) În cazul în care interesele debitorului principal sunt pe deplin aliniate cu cele ale investitorului, inclusiv în situația în care securitizarea cuprinde exclusiv obligațiuni garantate proprii emise sau alte instrumente de datorie proprii emise, entitatea care securitizează instrumentele respective nu ar trebui să fie obligată să ia nicio măsură suplimentară pentru a respecta cerința de reținere a riscului.
- (10) Articolul 8 din Regulamentul (UE) 2017/2402 prevede anumite excepții de la interdicția privind resecuritizările. Întrucât cerințele de reținere se aplică celor două niveluri ale tranzacțiilor implicate într-o resecuritizare, este necesar să se precizeze modul în care tranzacțiile respective trebuie să respecte cerința de reținere. Ca regulă generală, primele securitizări ale expunerilor și al doilea nivel al tranzacției, cel de „reîmpachetare”, ar trebui tratate separat în scopul îndeplinirii cerinței de reținere a riscului. Prin urmare, ar trebui să existe o obligație de a păstra un interes economic net semnificativ la fiecare dintre aceste niveluri. Același lucru ar trebui să se aplice în cazul tranzacțiilor cu mai multe securitizări-suport, cum ar fi programele ABCP, altele decât cele menționate la articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2017/2402. Cu toate acestea, este posibil ca inițiatorul securitizării, care acționează în calitate de reținător, să securitizeze pozițiile pe care le-a reținut peste cerința minimă de reținere la primul nivel al unei securitizări. În acest caz, inițiatorul respectiv nu ar trebui să aibă obligația de a reține un interes suplimentar la nivelul resecuritizării, cu condiția să nu se adauge alte expuneri sau poziții la portofoliul-suport al resecuritizării. În aceste cazuri, resecuritizarea ar trebui să fie considerată doar ca al doilea segment al aceleiași tranzacții, care nu ar modifica în mod semnificativ baza economică a securitizării. Reținerea inițială la nivelul securitizării ar trebui, prin urmare, să fie suficientă pentru a îndeplini scopul cerinței de reținere a riscului. În cele din urmă, simpla resegmentare de către inițiatorul securitizării a unei poziții din securitizare în tranșe contigue nu ar trebui să fie considerată o resecuritizare în sensul cerinței de reținere.

- (11) Cerințele privind selecția activelor prevăzute la articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/2402 fac parte integrantă din cadrul de reținere a riscului. În cazul în care inițiatorii ar putea alege active pentru a securitiza portofolii cu o calitate a creditului mai slabă și, în special, fără ca investitorii sau a potențialii investitori să aibă cunoștință de acest lucru, scopul și eficacitatea reținerii riscului pentru a alinia interesele inițiatorilor și ale investitorilor ar fi grav subminate. În acest scenariu, în timp ce inițiatorul ar utiliza securitizarea pentru a elimina activele riscante, investitorii ar fi induși în eroare bazându-se pe reținerea de către inițiator a unei părți din risc ca dovadă a unei alinieri adecvate a intereselor. Pentru a evita un astfel de scenariu și pentru a asigura certitudinea și securitatea juridică, este necesar să se stabilească criterii pe care inițiatorii se pot baza pentru a asigura conformitatea cu articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/2402. În plus, ar trebui furnizate, de asemenea, criterii pentru determinarea „activelor comparabile”. Ar trebui să se considere că securitizările în cazul cărora nu este posibilă comparația menționată la articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/2402 deoarece toate activele comparabile au fost transferate către SSPE îndeplinesc cerințele de la alineatul respectiv, dacă în documentul final de ofertă, în prospect, în rezumatul tranzacției sau în prezentarea generală a principalelor caracteristici ale securitizării se precizează nu este posibil să se prezinte această comparație.
- (12) În cazul în care a fost inițiată o procedură de insolvență cu privire la reținător sau în cazul în care reținătorul nu poate acționa în continuare în această calitate din motive independente de controlul său sau de controlul acționarilor săi, ar trebui să fie posibil ca o altă entitate juridică ce respectă articolul 6 din Regulamentul (UE) 2017/2402 să rețină interesul economic net semnificativ reținut rămas, astfel încât alinierea intereselor să aibă loc în continuare.
- (13) În conformitate cu articolul 6 alineatul (1) al patrulea paragraf din Regulamentul (UE) 2017/2402, numai societățile de administrare care pot demonstra că dețin cunoștințe de specialitate în ceea ce privește administrarea expunerilor similare expunerilor securitizate pot acționa în calitate de reținători într-o securitizare tradițională de NPE-uri. Prin urmare, este oportun să se stabilească criteriile pe care societățile de administrare ar trebui să le îndeplinească pentru a putea demonstra că dețin cunoștințele de specialitate necesare în ceea ce privește administrarea expunerilor similare celor securitizate.
- (14) Regulamentul delegat (UE) nr. 625/2014 al Comisiei ⁽²⁾ completează dispozițiile privind reținerea riscului prevăzute la articolul 405 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ pentru instituțiile de credit și firmele de investiții. Regulamentul (UE) 2017/2401 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ a modificat Regulamentul (UE) nr. 575/2013 prin eliminarea părții a cincea și, prin urmare, a articolului 405 din regulamentul respectiv. Cerințele privind reținerea riscului prevăzute la articolul 405 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sunt prevăzute în prezent la articolul 6 din Regulamentul (UE) 2017/2402. Prin urmare, este oportun să se abroge Regulamentul delegat (UE) nr. 625/2014, fără a aduce atingere articolului 43 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2017/2402.
- (15) Prezentul regulament are la bază proiectele de standarde tehnice de reglementare elaborate în strânsă cooperare cu Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe și cu Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale și prezentate Comisiei de către Autoritatea Bancară Europeană.
- (16) Autoritatea Bancară Europeană a organizat consultări publice deschise cu privire la proiectele de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat opinia Grupului părților interesate din domeniul bancar instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾,

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 625/2014 al Comisiei din 13 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului prin intermediul unor standarde tehnice de reglementare care specifică cerințele aplicabile instituțiilor care acționează în calitate de investitori, sponsori, creditori inițiali și inițiatori în ceea ce privește expunerile la risc de credit transferat (JO L 174, 13.6.2014, p. 16).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2017/2401 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții (JO L 347, 28.12.2017, p. 1).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „formă sintetică de reținere” înseamnă reținerea unui interes economic net semnificativ prin utilizarea instrumentelor derivate;
- (b) „formă contingentă de reținere” înseamnă reținerea unui interes economic net semnificativ prin utilizarea unui suport de credit care asigură o aplicare imediată a reținerii, inclusiv prin intermediul garanțiilor, al acreditivelor sau al altor forme similare de suport de credit.

Articolul 2

Reținătorii unui interes economic net semnificativ

(1) Cerința prevăzută la articolul 6 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (UE) 2017/2402, care prevede că interesul economic net semnificativ reținut nu trebuie partajat între mai multe tipuri de reținători, trebuie să fie îndeplinită de oricare dintre următorii:

- (a) inițiatorul sau inițiatorii;
- (b) sponsorul sau sponsorii;
- (c) creditorul inițial sau creditorii inițiali;
- (d) societatea de administrare sau societățile de administrare în cadrul unei securitizări tradiționale de NPE-uri, cu condiția ca acestea să îndeplinească cerința privind cunoștințele de specialitate prevăzută la articolul 19 din prezentul regulament.

(2) În cazul în care mai mulți inițiatori sunt eligibili pentru a îndeplini cerința de reținere, fiecare inițiator îndeplinește această cerință în mod proporțional cu expunerile securitizate pentru care este inițiator.

(3) În cazul în care mai mulți creditori inițiali sunt eligibili pentru a îndeplini cerința de reținere, fiecare creditor inițial îndeplinește această cerință în mod proporțional cu expunerile securitizate pentru care este creditor inițial.

(4) Prin derogare de la alineatele (2) și (3), cerința de reținere poate fi îndeplinită în totalitate de un singur inițiator sau de un singur creditor inițial, cu condiția ca acesta să îndeplinească una dintre următoarele condiții:

- (a) inițiatorul sau creditorul inițial a instituit și gestionează programul de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active (ABCP) sau o altă securitizare;
- (b) inițiatorul sau creditorul inițial a instituit programul ABCP sau o altă securitizare și a contribuit cu peste 50 % din totalul expunerilor securitizate măsurate prin valoarea nominală la inițiere.

(5) În cazul în care mai mulți sponsori sunt eligibili pentru a îndeplini cerința de reținere, cerința de reținere este îndeplinită fie de:

- (a) sponsorul al cărui interes economic este aliniat în cea mai mare măsură cu interesul investitorului, astfel cum s-a convenit de către toți sponsorii implicați pe baza unor criterii obiective, inclusiv a tuturor elementelor următoare:
 - (i) structura de taxare a tranzacției;
 - (ii) implicarea sponsorului în instituirea și gestionarea programului ABCP sau a altei securitizări și
 - (iii) expunerea la riscul de credit al securitizărilor, fie de
- (b) fiecare sponsor proporțional cu numărul total de sponsori.

(6) În cazul în care mai multe societăți de administrare sunt eligibile pentru a îndeplini cerința de reținere, cerința de reținere este îndeplinită fie de:

- (a) societatea de administrare care are interesul economic predominant în ceea ce privește restructurarea cu succes a expunerilor securitizării tradiționale de NPE-uri, astfel cum au convenit toate societățile de administrare implicate pe baza unor criterii obiective, inclusiv structura de taxare a tranzacției, precum și resursele și cunoștințele de specialitate disponibile ale societății de administrare pentru a gestiona procesul de restructurare a expunerilor, fie de
- (b) fiecare societate de administrare, în mod proporțional cu expunerile securitizate pe care le administrează, care se calculează ca suma dintre valoarea netă a expunerilor securitizate care se califică drept expuneri neperformante și valoarea nominală a expunerilor securitizate performante.

(7) Nu se consideră că o entitate a fost înființată sau că își desfășoară activitatea exclusiv în scopul securitizării expunerilor, astfel cum se menționează la articolul 6 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) 2017/2402, atunci când se aplică toate condițiile următoare:

- (a) entitatea are o strategie și capacitatea de a-și îndeplini obligațiile de plată în conformitate cu un model de afaceri mai amplu care implică sprijin semnificativ din capital, active, taxe sau alte surse de venit, în virtutea căruia entitatea nu se bazează pe expunerile care urmează să fie securitizate, pe niciun interes reținut sau propus a fi reținut în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (UE) 2017/2402 sau pe niciun venit corespunzător din astfel de expuneri și interese, ca sursă unică sau predominantă de venit;
- (b) membrii organului de conducere au experiența necesară pentru a permite entității să urmeze strategia de afaceri stabilită, precum și mecanisme adecvate de guvernanță corporativă.

Articolul 3

Îndeplinirea cerinței de reținere printr-o formă sintetică sau contingentă de reținere

(1) Îndeplinirea cerinței de reținere într-un mod echivalent cu una dintre opțiunile prevăzute la articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/2402, printr-o formă sintetică sau contingentă de reținere, respectă toate dintre următoarele condiții:

- (a) valoarea interesului reținut este cel puțin egală cu valoarea impusă la opțiunea căreia îi corespunde forma sintetică sau contingentă de reținere;
- (b) reținătorul a comunicat în mod explicit în documentul final de ofertă, în prospect, în rezumatul tranzacției sau în prezentarea generală a principalelor caracteristici ale securitizării faptul că va reține în permanență un interes economic net semnificativ în securitizare printr-o formă sintetică sau contingentă.

În sensul literei (b), reținătorul comunică în documentul final de ofertă, în prospect, în rezumatul tranzacției sau în prezentarea generală a principalelor caracteristici ale securitizării toate detaliile privind forma sintetică sau contingentă de reținere aplicabilă, inclusiv metodologia utilizată pentru determinarea interesului net semnificativ reținut și o explicație cu privire la opțiunea, dintre cele prevăzute la articolul 6 alineatul (3) literele (a)-(e) din Regulamentul (UE) 2017/2402, cu care este echivalentă reținerea.

(2) În cazul în care o entitate, alta decât o instituție, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 3 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și alta decât o întreprindere de asigurare sau de reasigurare, astfel cum este definită la articolul 13 punctele 1 și 4 din Directiva 2009/138/CE, reține un interes economic printr-o formă sintetică sau contingentă de reținere, dobânda reținută respectivă este garantată integral în numerar și este deținută în temeiul dispozițiilor menționate la articolul 16 alineatul (9) din Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾.

⁽⁶⁾ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

Articolul 4

Reținere echivalentă cu cel puțin 5 % din valoarea nominală a fiecăreia dintre tranșele vândute sau transferate investitorilor

Reținerea menționată la articolul 6 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/2402 (eșantion vertical) trebuie îndeplinită prin oricare dintre următoarele metode:

- (a) reținerea directă a cel puțin 5 % din valoarea nominală a fiecăreia dintre tranșele vândute sau transferate investitorilor;
- (b) reținerea unei expuneri care îl expune pe cel care o deține riscului de credit pentru fiecare tranșă emisă a unei tranzacții de securitizare, pe o bază proporțională de cel puțin 5 % din valoarea nominală totală a fiecăreia dintre tranșele emise;
- (c) reținerea a cel puțin 5 % din valoarea nominală a fiecăreia dintre expunerile securitizate, cu condiția ca riscul de credit reținut să fie de rang egal sau subordonat riscului de credit securitizat în raport cu aceleași expuneri;
- (d) furnizarea, în cadrul unui program ABCP, a unei facilități de lichiditate, cu condiția îndeplinirii tuturor condițiilor următoare:
 - (i) facilitatea de lichiditate acoperă 100 % din partea riscului de credit al expunerilor securitizate din tranzacția de securitizare care este finanțată prin programul ABCP;
 - (ii) facilitatea de lichiditate acoperă riscul de credit atâta timp cât reținătorul trebuie să rețină interesul economic net semnificativ;
 - (iii) facilitatea de lichiditate este furnizată de inițiator, sponsor sau creditorul inițial în cadrul tranzacției de securitizare;
 - (iv) investitorilor li s-a acordat accesul la informații în cadrul comunicării inițiale care să le permită să verifice conformitatea cu dispozițiile de la punctele (i), (ii) și (iii).

Articolul 5

Reținerea interesului inițiatorului într-o securitizare reînnoibilă sau într-o securitizare a expunerilor reînnoibile

Reținerea interesului inițiatorului de cel puțin 5 % din valoarea nominală a fiecăreia dintre expunerile securitizate, astfel cum se menționează la articolul 6 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/2402, se consideră îndeplinită numai în cazul în care riscul de credit reținut al acestor expuneri este de rang egal sau subordonat riscului de credit securitizat în raport cu aceleași expuneri.

Articolul 6

Reținerea unor expuneri selectate aleatoriu echivalente cu cel puțin 5 % din valoarea nominală a expunerilor securitizate

- (1) Portofoliul de cel puțin 100 de expuneri potențial securitizate, din care trebuie selectate aleatoriu expunerile nesecuritizate și cele securitizate reținute, menționate la articolul 6 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/2402, este suficient de divers pentru a se evita o concentrare excesivă a interesului reținut.
- (2) La selectarea expunerilor menționate la alineatul (1), reținătorii iau în considerare factorii cantitativi și calitativi adecvați pentru tipul de expuneri securitizate pentru a se asigura că distincția dintre expunerile nesecuritizate și cele securitizate reținute este aleatorie. În acest scop și după caz, reținătorii iau în considerare următorii factori atunci când selectează expunerile:
 - (a) momentul inițierii împrumutului (vintage);

- (b) tipul expunerilor securitizate;
- (c) localizarea geografică;
- (d) data inițierii;
- (e) data scadenței;
- (f) raportul împrumut/valoare;
- (g) tipul garanției reale;
- (h) sectorul industrial;
- (i) soldul creditului rămas de rambursat;
- (j) orice alt factor pe care reținătorul îl consideră relevant.

(3) Reținătorul nu selectează expuneri individuale diferite în momente diferite decât dacă acest lucru poate fi necesar pentru îndeplinirea cerinței de reținere cu privire la o securitizare în care expunerile securitizate fluctuează în timp, fie din cauza adăugării unor noi expuneri la securitizare, fie din cauza modificării nivelului diferitelor expuneri securitizate.

(4) În cazul în care reținătorul este societatea de administrare a securitizării, selecția efectuată în conformitate cu prezentul articol nu conduce la o deteriorare a standardelor de administrare aplicate de reținător expunerilor transferate în raport cu expunerile reținute.

Articolul 7

Reținerea tranșei care suportă prima pierdere

(1) Reținerea tranșei care suportă prima pierdere menționate la articolul 6 alineatul (3) litera (d) din Regulamentul (UE) 2017/2402 este asigurată prin oricare dintre următoarele metode:

- (a) deținerea fie de poziții bilanțiere, fie de poziții extrabilanțiere;
- (b) deținerea unei expuneri prin furnizarea unei forme contingente de reținere sau a unei facilități de lichiditate în contextul unui program ABCP, care îndeplinește toate criteriile următoare:
 - (i) expunerea acoperă cel puțin 5 % din valoarea nominală a expunerilor securitizate;
 - (ii) expunerea constituie o poziție care suportă prima pierdere cu privire la securitizare;
 - (iii) expunerea acoperă riscul de credit pentru toată durata angajamentului de reținere;
 - (iv) expunerea este asigurată de către reținător;
 - (v) investitorilor li s-a acordat accesul, în cadrul comunicării inițiale, la toate informațiile necesare pentru verificarea conformității cu dispozițiile de la punctele (i)-(iv);
- (c) supragarantarea, astfel cum este definită la articolul 242 punctul 9 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în cazul în care supragarantarea respectivă se comportă ca o poziție care suportă prima pierdere, egală cu cel puțin 5 % din valoarea nominală a expunerilor securitizate.

(2) Atunci când tranșa care suportă prima pierdere depășește 5 % din valoarea nominală a expunerilor securitizate, reținătorul poate alege să nu rețină decât o parte proporțională din această tranșă care suportă prima pierdere, cu condiția ca această parte să fie echivalentă cu cel puțin 5 % din valoarea nominală a expunerilor securitizate.

Articolul 8

Reținerea unei expuneri față de prima pierdere de cel puțin 5 % din fiecare expunere securitizată

(1) Reținerea unei expuneri față de prima pierdere la nivelul fiecărei expuneri securitizate, astfel cum se menționează la articolul 6 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul (UE) 2017/2402, se consideră îndeplinită numai în cazul în care riscul de credit reținut este subordonat riscului de credit securitizat în raport cu aceleași expuneri.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), reținerea unei expuneri față de prima pierdere la nivelul fiecărei expuneri securizate, astfel cum se menționează la articolul 6 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul (UE) 2017/2402, poate fi, de asemenea, îndeplinită prin vânzarea de către inițiator sau de către creditorul inițial a expunerilor-suport la o valoare actualizată, în cazul în care este îndeplinită fiecare dintre următoarele condiții:

- (a) valoarea actualizării nu este mai mică de 5 % din valoarea nominală a fiecărei expuneri;
- (b) valoarea actualizată a vânzării nu poate fi rambursată inițiatorului sau creditorului inițial decât dacă respectiva valoare actualizată a vânzării nu este absorbită de pierderile legate de riscul de credit asociat expunerilor securizate.

Articolul 9

Aplicarea opțiunilor de reținere în cazul securizărilor tradiționale de NPE-uri

(1) În cazul securizărilor de NPE-uri menționate la articolul 6 alineatul (3a) din Regulamentul (UE) 2017/2402, în scopul aplicării articolului 4 litera (a) și a articolelor 5-8 din prezentul regulament la cota expunerilor neperformante din portofoliul de expuneri-suport al unei securizări, orice trimitere la valoarea nominală a expunerilor securizate se interpretează ca trimitere la valoarea netă a expunerilor neperformante.

(2) În sensul articolului 6 din prezentul regulament, valoarea netă a expunerilor neperformante reținute se calculează utilizând aceeași valoare a reducerii de preț de cumpărare nerambursabile care ar fi fost aplicată dacă expunerile neperformante reținute ar fi fost securizate.

(3) În sensul articolului 4 litera (a) și al articolelor 5 și 8 din prezentul regulament, valoarea netă a părții reținute din expunerile neperformante se calculează utilizând același procent din reducerea de preț de cumpărare nerambursabilă care se aplică părții care nu este reținută.

(4) În cazul în care reducerea de preț de cumpărare nerambursabilă, astfel cum este menționată la articolul 6 alineatul (3a) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) 2017/2402, a fost convenită la nivelul portofoliului de expuneri-suport neperformante sau la nivelul subportofoliului, valoarea netă a expunerilor neperformante securizate individuale incluse în portofoliu sau subportofoliu, după caz, se calculează prin aplicarea unei cote corespunzătoare din reducerea de preț de cumpărare nerambursabilă pentru fiecare dintre expunerile securizate neperformante, în mod proporțional cu valoarea lor nominală sau, după caz, cu valoarea lor neachitată în momentul inițierii.

(5) În cazul în care reducerea de preț de cumpărare nerambursabilă include diferența dintre valoarea nominală a unei tranșe sau a mai multor tranșe ale unei securizări de NPE-uri subscrise de inițiator în vederea vânzării ulterioare și prețul la care tranșa sau tranșele respective sunt vândute prima dată unor părți terțe separate, astfel cum se menționează la articolul 6 alineatul (3a) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) 2017/2402, diferența respectivă se ia în considerare la calcularea valorii nete a expunerilor neperformante securizate individuale prin aplicarea unei cote corespunzătoare din diferență fiecăreia dintre expunerile securizate neperformante, în mod proporțional cu valoarea lor nominală.

Articolul 10

Măsurarea nivelului de reținere

(1) Pentru măsurarea nivelului de reținere a interesului economic net, se aplică următoarele criterii:

(a) inițierea este momentul în care expunerile au fost securizate pentru prima dată, și anume unul dintre următoarele:

- (i) data emiterii de titluri de valoare;
- (ii) data semnării contractului de protecție a creditului;
- (iii) data acordului privind o reducere de preț de cumpărare rambursabilă;

- (b) în cazul în care calculul nivelului de reținere se bazează pe valorile nominale, prețul de achiziție al activelor nu se ia în considerare în scopul acestui calcul;
 - (c) veniturile de natură financiară și alte venituri din comisioane încasate aferente expunerilor securitizate într-o securitizare tradițională, nete de costuri și cheltuieli (marjă în exces tradițională), nu se iau în considerare la măsurarea interesului economic net al reținătorului;
 - (d) în cazul în care inițiatorul acționează în calitate de reținător al securitizării și aplică opțiunea de reținere menționată la articolul 6 alineatul (3) litera (d) din Regulamentul (UE) 2017/2402 și în cazul în care valoarea expunerii marjei sintetice în exces care oferă o îmbunătățire a calității creditului pentru toate tranșele securitizării sintetice și servește drept protecție pentru prima pierdere face obiectul cerințelor de capital în conformitate cu reglementarea prudențială aplicabilă inițiatorului, inițiatorul poate lua în considerare valoarea expunerii marjei sintetice în exces atunci când calculează interesul economic net semnificativ în conformitate cu articolul 7 din prezentul regulament, tratând valoarea expunerii marjei sintetice în exces drept reținere a tranșei care suportă prima pierdere, în plus față de orice reținere efectivă a tranșei care suportă prima pierdere;
 - (e) opțiunea și metodologia de reținere utilizate pentru a calcula interesul economic net nu se modifică pe durata de viață a unei securitizări, cu excepția cazului în care circumstanțe excepționale impun necesitatea unei schimbări, iar schimbarea respectivă nu este utilizată ca mijloc de a reduce valoarea interesului reținut.
- (2) Reținătorul nu are obligația să își reînnoiască sau să își reajusteze în mod constant interesul reținut pentru a menține nivelul acestuia la cel puțin 5 % atunci când pierderile sunt realizate pe expunerile sale reținute sau sunt alocate pozițiilor sale reținute.

Articolul 11

Măsurarea interesului economic net semnificativ care trebuie reținut pentru expuneri sub formă de sume trase și neutilizate din facilitățile de credit

Calcularea interesului economic net care trebuie reținut pentru facilitățile de credit, inclusiv cărțile de credit, se bazează exclusiv pe sumele deja trase, realizate sau primite și se ajustează în conformitate cu modificările aduse acestor sume.

Articolul 12

Interzicerea acoperirii sau a vânzării interesului reținut

- (1) Obligația prevăzută la articolul 6 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (UE) 2017/2402 de a reține în permanență un interes economic net semnificativ în securitizare se consideră îndeplinită numai în cazul în care, ținând seama de substanța economică a tranzacției, sunt îndeplinite cumulativ următoarele două condiții:
- (a) interesul economic net semnificativ reținut nu face obiectul niciunei diminuări a riscului de credit sau a vreunei acoperiri împotriva riscului de credit aferent pozițiilor din securitizare reținute sau expunerilor reținute;
 - (b) reținătorul nu vinde, nu transferă sau nu cedează în alt mod, integral sau parțial, drepturile, beneficiile sau obligațiile care decurg din interesul economic net reținut.

Prin derogare de la litera (a), reținătorul poate acoperi interesul economic net în cazul în care acoperirea nu este împotriva riscului de credit aferent pozițiilor din securitizare reținute sau expunerilor reținute.

- (2) Reținătorul poate utiliza expunerile reținute sau pozițiile din securitizare reținute ca garanții reale în scopuri de finanțare garantată, inclusiv, dacă este cazul, mecanisme de finanțare care implică o vânzare, un transfer sau o altă cedare, integrală sau parțială, a drepturilor, a beneficiilor sau a obligațiilor care decurg din interesul economic net reținut, cu condiția ca această utilizare ca garanție reală să nu transfere unei terțe părți expunerea la riscul de credit aferent respectivelor expuneri reținute sau poziții din securitizare reținute.

- (3) Alineatul (1) litera (b) nu se aplică în niciunul dintre următoarele cazuri:
- (a) în cazul insolvenței reținătorului;
 - (b) în cazul în care reținătorul, din motive juridice independente de controlul său și de controlul acționarilor săi, nu poate continua să acționeze în calitate de reținător;
 - (c) în cazul reținerii pe bază consolidată, astfel cum se menționează la articolul 14.

Articolul 13

Tranzacții pentru care nu se aplică cerința de reținere, astfel cum se menționează la articolul 6 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2017/2402

Tranzacțiile pentru care nu se aplică cerința de reținere, astfel cum se menționează la articolul 6 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2017/2402, includ pozițiile din securitizare din portofoliul de tranzacționare pe bază de corelație care fie sunt instrumente de referință, astfel cum sunt menționate la articolul 338 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, fie sunt eligibile pentru a fi incluse în portofoliul de tranzacționare pe bază de corelație.

Articolul 14

Reținerea pe bază consolidată

Holdingurile financiare mixte, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 15 din Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁷⁾, instituțiile-mamă sau holdingurile financiare, care sunt stabilite în Uniune și care îndeplinesc cerințele menționate la articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/2402 pe baza situației lor consolidate în conformitate cu alineatul (4) de la articolul respectiv se asigură, în cazul în care reținătorul nu mai este inclus în sfera supravegherii pe bază consolidată, că una sau mai multe dintre celelalte entități incluse în sfera supravegherii pe bază consolidată îndeplinesc cerința de reținere.

Articolul 15

Cerințe privind alocarea fluxurilor de trezorerie și a pierderilor către interesul reținut și privind taxele plătibile reținătorului

(1) Reținătorii nu utilizează sisteme sau mecanisme integrate în securitizare prin care interesul reținut la inițierea tranzacției de securitizare ar scădea mai rapid decât interesul transferat. În cadrul alocării fluxurilor de trezorerie, interesul reținut nu este tratat prioritar pentru a beneficia în mod preferențial de rambursarea sau amortizarea înainte de interesul transferat.

Se permite amortizarea interesului reținut prin alocarea fluxurilor de trezorerie în conformitate cu primul paragraf sau prin alocarea pierderilor care, de fapt, reduce nivelul de reținere în timp.

(2) În sensul alineatului (1), acordurile privind orice taxe, fixe sau condiționate de volumul sau performanța expunerilor securitizate sau de evoluția valorilor de referință relevante de pe piață, plătibile cu prioritate reținătorului pentru remunerarea reținătorului respectiv pentru orice servicii furnizate în cadrul securitizării, sunt considerate conforme cu cerințele privind interesul reținut prevăzute la alineatul respectiv numai în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) valoarea taxelor este stabilită în condiții de concurență deplină, având în vedere tranzacțiile comparabile de pe piață;
- (b) taxele sunt structurate ca o contraprestație aferentă furnizării serviciului și nu creează o creanță preferențială în fluxurile de trezorerie ale securitizării care să scadă efectiv interesul reținut mai repede decât interesul transferat.

⁽⁷⁾ Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar și de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE și 93/22/CEE ale Consiliului și a Directivelor 98/78/CE și 2000/12/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 35, 11.2.2003, p. 1).

În sensul literei (a), în absența unor tranzacții comparabile pe piața relevantă, valoarea taxelor trebuie să respecte cerința ca respectivele taxe să fie stabilite în condiții de concurență deplină în cazul în care aceste taxe sunt stabilite în raport cu taxele plătitibile în tranzacții similare pe alte piețe sau sunt stabilite prin utilizarea unor indicatori de evaluare care țin seama în mod corespunzător de tipul de securitizare și de serviciul furnizat.

Condițiile de la primul paragraf literele (a) și (b) nu se consideră a fi îndeplinite atunci când taxele sunt garantate sau plătitibile în avans sub orice formă, integral sau parțial, înainte ca serviciul să fie furnizat după închidere, iar interesul economic net semnificativ efectiv după deducerea taxelor este mai mic decât interesul economic net minim necesar în cadrul opțiunii de reținere alese dintre opțiunile prevăzute la articolul 6 alineatul (3) literele (a)-(e) din Regulamentul (UE) 2017/2402.

Articolul 16

Îndeplinirea cerinței de reținere în securitizările instrumentelor de datorie proprii emise

În cazul în care o entitate își securitizează instrumentele de datorie proprii emise, inclusiv obligațiuni garantate, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 1 din Directiva (UE) 2019/2162 a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁸⁾, iar expunerile-suport ale securitizării cuprind exclusiv respectivele instrumente de datorie proprii emise, se consideră că cerința de reținere prevăzută la articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/2402 este îndeplinită.

Articolul 17

Cerința de reținere în resecuritizări

(1) În cazul resecuritizărilor permise în temeiul articolului 8 din Regulamentul (UE) 2017/2402, un reținător reține interesul economic net semnificativ în raport cu fiecare dintre nivelurile respective ale tranzacțiilor.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), inițiatorul unei resecuritizări nu este obligat să rețină un interes economic net semnificativ la nivelul tranzacției de resecuritizare, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) inițiatorul resecuritizării este, de asemenea, inițiatorul și reținătorul securitizării-suport;
- (b) resecuritizarea este garantată de un portofoliu de expuneri care cuprinde exclusiv expuneri sau poziții care au fost reținute de inițiator în securitizarea-suport în plus față de interesul economic net minim necesar înainte de data inițierii resecuritizării;
- (c) nu există nicio neconcordanță a scadențelor între pozițiile sau expunerile securitizării-suport și resecuritizare.

(3) În sensul alineatelor (1) și (2), resegmentarea de către inițiatorul securitizării a unei tranșe emise în tranșe contigue nu constituie o resecuritizare.

Articolul 18

Active transferate către SSPE

(1) În sensul articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/2402, activele păstrate în bilanțul inițiatorului care, conform documentației securitizării, îndeplinesc criteriile de eligibilitate, sunt considerate comparabile cu activele care urmează să fie transferate la SSPE în cazul în care, la momentul selectării activelor, sunt îndeplinite cumulativ următoarele două condiții:

- (a) performanța preconizată atât a activelor care urmează să fie păstrate în bilanț, cât și a activelor care urmează să fie transferate este determinată de factori similari;

⁽⁸⁾ Directiva (UE) 2019/2162 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind emisiunea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivelor 2009/65/CE și 2014/59/UE (JO L 328, 18.12.2019, p. 29).

(b) pe baza unor indicații, inclusiv a performanței anterioare și a modelelor aplicabile, se poate preconiza în mod rezonabil că performanța activelor care urmează să fie păstrate în bilanț nu va fi semnificativ mai bună în perioada menționată la articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/2402 decât performanța activelor care urmează să fie transferate.

(2) Pentru a evalua dacă inițiatorul a respectat articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/2402, se ia în considerare dacă inițiatorul a luat măsuri pentru a se conforma articolului respectiv și, în special, dacă inițiatorul a instituit politici, proceduri și controale interne pentru a preveni selectarea sistematică sau intenționată, în scopul securitizării, a activelor cu o calitate medie a creditului mai slabă decât cea a activelor comparabile păstrate în bilanțul său.

(3) Se consideră că un inițiator a respectat articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/2402 în cazul în care, după securitizare, în bilanțul inițiatorului nu mai există expuneri comparabile cu expunerile securitizate, cu excepția expunerilor pe care inițiatorul s-a angajat deja prin contract să le securitizeze și cu condiția ca acest fapt să fi fost comunicat în mod clar investitorilor.

Articolul 19

Cerința privind cunoștințele de specialitate impusă societății de administrare a securitizărilor tradiționale de NPE-uri

(1) În cazul securitizărilor tradiționale de NPE-uri, se consideră că societățile de administrare dețin cunoștințe de specialitate în ceea ce privește administrarea expunerilor similare celor securitizate, astfel cum se menționează la articolul 6 alineatul (1) al patrulea paragraf din Regulamentul (UE) 2017/2402, dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

- (a) membrii organului de conducere al societății de administrare și membrii personalului de conducere, alții decât membrii organului de conducere, responsabili cu administrarea expunerilor similare celor securitizate dețin cunoștințe și competențe adecvate în ceea ce privește administrarea expunerilor respective;
- (b) activitatea societății de administrare sau a grupului său consolidat în scopuri contabile sau prudențiale a inclus administrarea expunerilor similare celor securitizate timp de cel puțin cinci ani înainte de data securitizării;
- (c) sunt respectate toate punctele următoare:
 - (i) cel puțin doi dintre membrii organului de conducere al societății de administrare au o experiență profesională relevantă în administrarea expunerilor similare celor securitizate, la nivel personal, de cel puțin cinci ani;
 - (ii) membrii personalului de conducere, alții decât membrii organului de conducere, care sunt responsabili cu gestionarea administrării de către societatea de administrare a expunerilor neperformante, au o experiență profesională relevantă în administrarea acestor expuneri, la nivel personal, de cel puțin cinci ani;
 - (iii) funcția de administrare a societății de administrare este susținută de o societate de administrare de rezervă care respectă dispozițiile de la litera (b).

(2) Societățile de administrare își justifică și își publică experiența profesională în mod suficient de detaliat pentru a permite investitorilor instituționali să își respecte obligațiile de diligență prevăzute la articolul 5 din Regulamentul (UE) 2017/2402, respectând în același timp cerințele de confidențialitate aplicabile.

Articolul 20

Abrogare

Regulamentul delegat (UE) nr. 625/2014 se abrogă, fără a aduce atingere articolului 43 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2017/2402.

*Articolul 21***Intrare în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 7 iulie 2023.

Pentru Comisie

Președinta

Ursula VON DER LEYEN
